



Cei trei fluturi

Au fost odată trei fluturi: unul alb, unul roșu și unul galben. Ei se jucau la soare și zburau veseli din floare în floare. Și nu oboseau deloc, așa le plăcea jocul. Deodată însă, veni ploaia. Ei au vrut să zboare acasă, dar casa era departe. Ce să facă acum, bieții fluturași? Au zburat repede la lealea cea galbenă și i-au zis:

- Dragă Lalea, deschide-ne floarea ta, să ne ascundem în ea, că ne omoară ploaia.

Lalea a privit pe rând la cei trei fluturași și apoi răspunse:

- Celui galben și celui roșu le voi deschide, căci ei seamănă la culoare cu mine, dar pe cel alb nu îl primesc, pentru că el nu seamănă cu mine.

- Îți mulțumim de așa primire! Dar așa nu voim să intrăm la tine, dacă nu îl primești și pe fratele nostru alb. Rămâi sănătoasă, au zis ei.

Ploaia se întetea. Fluturii au zburat la crinul cel alb și i-au zis:

- Dragă Crinule, deschide-ne floarea ta, ca să ne adăpostim în ea!

- Pe cel alb îl primesc cu bucurie, că e alb la culoare ca și mine, dar pe ceilalți nu vă primesc.

- Dacă nu-i primești și pe frații mei, atunci nici eu nu vin la tine. Mai bine să fim udați cu toții decât să ne părăsim unul pe altul, zise fluturașul cel alb.

Astfel, fluturașii au zburat mai departe.

Soarele care era ascuns după nori văzu dragostea celor trei fluturași și se bucură că țineau atât de mult unul la altul. De aceea, și-a arătat și el dragostea și a ieșit dintre nori alungând ploaia.

Peste puțin timp, aripile lor s-au uscat, iar trupușorul lor se încălzi. Cei trei fluturi au zburat fericiți spre casă!

Căruța goală

Într-o seară, un băiat venea prin pădure împreună cu tatăl său. Au fost în oraș să facă cumpărături și aveau multe bagaje. La un moment dat, tatăl s-a oprit, a stat câteva secunde ascultând, apoi a zis:

- Hai să așteptăm, căci vine o căruță și poate ne ia și pe noi. Băiatul, ciulind urechile, îi răspunse:

- Da, tată, aud zgomotul unei căruțe. Dar de unde știi că este goală?

- Este foarte ușor să-ți dai seama când o căruță este goală, din cauza zgomotului pe care îl face. Cu cât căruța este mai goală, cu atât face mai mult zgomot. Tot așa este și în viața de zi cu zi. Când vorbim prea mult, întrerupând conversația tuturor, fiind inoportuni și îngâmfăți, simțindu-ne preaputernici și reducând valoarea oamenilor din jurul nostru, trebuie să ne amintim de căruța goală care, cu cât este mai goală, cu atât este mai mare și zgomotul pe care îl face.

În timp ce vorbea, căruța se apropia. Era într-adevăr goală.

Tatăl i-a dat binețe căruțașului și l-a rugat să-i ducă până în sat.

“După cum albinele nu suferă fumul, tot astfel vorbitorii de rău și batjocoritorii îi îndepărtează pe îngerii păzitori de la ei.”

Sf. Grigorie Teologul

